

Νόμος 4611, Άρθρο 56

Διατάξεις για την υγεία και την ασφάλεια κατά τη διανομή και μεταφορά προϊόντων και αντικειμένων.

Η ψήφιση του νόμου 4611 και συγκεκριμένα το άρθρο 56 είναι ένα ακόμη βήμα του συλλογικού αγώνα του σωματείου και των εργαζόμενων στο επάγγελμα, για τον εξορθολογισμό των όρων της εργασίας μας. Το σημείο που βρισκόμαστε σήμερα δεν σηματοδοτεί ούτε την αρχή ούτε το τέλος της πορείας μας. Όμως σηματοδοτεί τη σημασία και την αξία που έχει ο συνδυασμός της θεωρίας με την πράξη. Σηματοδοτεί την αξία της ανάλυσης της εργασιακής μας καθημερινότητας και τη σημασία της συμμετοχής. Την αξία και τη σημασία του ακηδεμόνευτου, οριζόντιου και ταξικού συνδικαλισμού βάσης.

Κι επειδή η νίκη έχει πάντα πολλούς πατεράδες αλλά και μανάδες ενώ ή ήττα δεν είναι κανενός και φορτώνεται στους αποδιοπομπαίους τράγους θεωρούμε πως είναι η κατάλληλη στιγμή για να επαναλάβουμε για πολλοστή φορά τα εξής:

Ποιοι είναι και τι είναι η Σ.Β.Ε.Ο.Δ και ο συνδικαλισμός βάσης που από το 2007 μέχρι σήμερα αγωνίζονται στο πλαίσιο των τεσσάρων αξόνων για Ενιαία Ειδικότητα, Εταιρικό Δίκυκλο, Μέσα Ατομικής Προστασίας και Ένσημα Βαρέα Ανθυγιεινά;

Λίγα και απολύτως απαραίτητα λόγια για το σωματείο. Στο συνδικαλισμό βάσης του ομοιοεπαγγελματικού πρωτοβάθμιου σωματείου της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου δεν έχουμε επαγγελματικά στελέχη που σημαίνει πως κανένα μέλος του σωματείου δεν πληρώνεται για τη δουλειά και το χρόνο που αφιερώνει. Ως πρωτοβάθμιο σωματείο έχουμε πάρει την απόφαση να μην συμμετέχουμε στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας και κατ' επέκταση ούτε στη Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος προκειμένου να διατηρήσουμε την αυτονομία μας και να μην παραδώσουμε τον έλεγχο του σωματείου σε δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια όργανα. Με αυτή μας την απόφαση επιλέξαμε να μην εκλέγουμε αντιπροσώπους ούτε για το Ε.Κ.Α ούτε για τη Γ.Σ.Ε.Ε. Έτσι όσοι φιλοδοξούν να χρησιμοποιήσουν το συνδικαλισμό ως σκάλα για την προσωπική τους αναρρίχηση καταφεύγουν σε άλλα σωματεία με κάθετες δομές, και όχι στο συνδικαλισμό βάσης της Σ.Β.Ε.Ο.Δ, για να πετύχουν τους στόχους τους. Επίσης στην ετήσια εκλογική διαδικασία του σωματείου, που είναι απαραίτητη για να διατηρούμε τη θεσμική μας υπόσταση, κατεβαίνουμε με ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο και όχι με παρατάξεις. Εμείς μέσα από το σωματείο έχουμε επιλέξει να υπηρετήσουμε την τάξη μας και όχι τα κόμματα. Έχουμε επιλέξει να συζητάμε, να βρίσκουμε λύσεις στα προβλήματα των εργαζομένων, να οργανώνουμε αγώνες και όχι να χάνουμε το χρόνο μας σκιαμαχώντας στο όνομα του κάθε κομματικού και παραταξιακού αρχηγίσκου. Η μη συμμετοχή μας στο Ε.Κ.Α και τη Γ.Σ.Ε.Ε μας έχει απαλλάξει από τους κομματικούς ψηφοθήρες που βλέπουν το συνδικαλισμό και τα σωματεία ως δεξαμενή ψηφοφόρων για τα υπάρχοντα ή τα επίδοξα κόμματα και τις παρατάξεις τους. Στο συνδικαλισμό βάσης του ομοιοεπαγγελματικού πρωτοβάθμιου σωματείου της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου κάνουμε εκλογές κάθε 12 μήνες και αλλάζουμε το διοικητικό μας συμβούλιο προκειμένου όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι να υπηρετήσουν το σωματείο και από τη θέση του Διοικητικού Συμβουλίου. Στα 12 χρόνια λειτουργίας του σωματείου το διοικητικό συμβούλιο δεν έχει λάβει ποτέ οποιαδήποτε απόφαση χωρίς τη συναίνεση, τη σύνθεση και τη συνδιαμόρφωση της συνέλευσης. Το σωματείο λειτουργεί με προπαρασκευαστικές συνελεύσεις κάθε Τρίτη και κάθε Σάββατο. Στις συνελεύσεις αυτές συζητάμε όλα τα τρέχοντα θέματα και καθορίζουμε από κοινού τις τακτικές και τις στρατηγικές μας στοχεύσεις. Η μη συμμετοχή μας στο Ε.Κ.Α και τη Γ.Σ.Ε.Ε σημαίνει πως δεν λαμβάνουμε καμμία κρατική χρηματοδότηση. Το σωματείο στηρίζεται οικονομικά αποκλειστικά από τα μέλη του. Η επιλογή μας να είμαστε οικονομικά ανεξάρτητοι έχει καθορίσει και το ύψος της συνδρομής των μελών μας που είναι 8 ευρώ το μήνα (ίσως η υψηλότερη συνδρομή εργατικού σωματείου πανελλαδικά). Από τα 8 ευρώ της συνδρομής, τα 5 πάνε στα τρέχοντα έξοδα και τα 3 πάνε στο ταμείο αλληλεγγύης. Το σωματείο δεν

δίνει συνεντεύξεις ούτε στους καλούς ούτε στους κακούς δημοσιογράφους. Επικοινωνεί με τους εργαζόμενους και την κοινωνία μέσα από τα δικά του μέσα, δηλαδή την εφημερίδα, τα κείμενα, τις προκηρύξεις, τις αφίσσες, τις εκδηλώσεις, τις καμπάνιες ενημέρωσης και το σάιτ του.

Το πρόταγμα της Ενιαίας Ειδικότητας

Από την ίδρυσή μας, το 2007, κινούμαστε πάνω σε τέσσερις άξονες. Παροχή εταιρικού δικύκλου. Μέσα Ατομικής Προστασίας. Ένσημα βαρέα ανθυγεινά και Ενιαία Ειδικότητα. Ας δούμε λοιπόν το ζήτημα της Ενιαίας Ειδικότητας σήμερα που όλα τα σωματεία και οι εργατικές επιτροπές με κάθετες δομές που δεν έχουν καμιά σχέση με το συνδικαλισμό βάσης πανηγυρίζουν για τη μεγάλη **τους** νίκη και τους αγώνες **τους** που οδήγησαν στην ψήφιση του νόμου 4611.

Εμείς ως σωματείο από την αρχή ξεκαθαρίσαμε σε όλους, εργαζόμενους και εργοδότες, πως θεωρούμε το επάγγελμα ενιαίο, πως πρόκειται για μια ενιαία ειδικότητα. Το έχουμε γράψει πραγματικά χιλιάδες φορές στα 35 φύλλα της εφημερίδας που έχουμε μοιράσει στην πιάτσα από το 2007 έως σήμερα και σε εκατοντάδες κείμενα και προκηρύξεις πως είτε είσαι courier, είτε delivery είτε υπάλληλος εξωτερικών εργασιών με μηχανάκι πρόκειται για το ίδιο επάγγελμα, για την ίδια ειδικότητα.

Και ο νόμος ψηφίστηκε με αυτή τη λογική. Ισχύει για όλους τους οδηγούς δικύκλου. Εμείς αυτή τη γραμμή παλέψαμε κι όταν στο υπουργείο μας επαναλάβαν πως δεν μπορούν να ανταποκριθούν στο αίτημα ενός ομοιοεπαγγελματικού σωματείου για ενιαία ειδικότητα γιατί το επάγγελμα έχει αναφορά σε πολλούς κλάδους, τους απαντούσαμε πως η ενιαία ειδικότητα μας ενδιαφέρει ως ουσία, στην ταξική και όχι στην κλαδική του διάσταση. Ως σωματείο αυτή τη γραμμή υπηρετήσαμε σε όλες τις συναντήσεις και σε όλα τα υπομνήματα που καταθέσαμε στο υπουργείο εργασίας από την εποχή της κυβέρνησης Καραμανλή του νεότερου μέχρι και σήμερα. Και αυτή ακριβώς τη γραμμή πολέμησαν όλοι όσοι σήμερα προσεταιρίζονται την ανάλυση του συνδικαλισμού βάσης για τους λόγους που θα εξηγήσουμε παρακάτω.

Πρώτα απ' όλα θα σταθούμε στις ηγεσίες των επιχειρησιακών και των κλαδικών σωματείων των courier. Τους προκαλούμε να δημοσιοποιήσουν οποιοδήποτε κείμενο που να στηρίζει το αίτημα της ενιαίας ειδικότητας είτε ως συναντίληψη είτε ως συνδικαλιστική στόχευση. Εδώ και μια εικοσαετία η γραμμή τους ήταν και παραμένει πως τα αιτήματά τους είναι κλαδικά και οι περισσότερες μάχες τους δόθηκαν για να μην καταπέσουν οι επιχειρησιακές συμβάσεις, τη στιγμή που στα franchise όπου δουλεύει η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων γινόταν και συνεχίζει να γίνεται σφαγή. Οι κύριες μάχες τους δόθηκαν για να μην χαθούν τα κεκτημένα μερικών εκατοντάδων εργαζομένων σε μητρικές επιχειρήσεις ενώ η πλειοψηφία των χιλιάδων στα franchise οπισθοχωρούσε χωρίς την παραμικρή συνδικαλιστική οργάνωση ή κάλυψη από τους συναδέλφους των μαμάδων εταιρειών. Η λογική τους ήταν να διατηρήσουν τα κεκτημένα των ολίγων, που είχαν ταμπουρωθεί στο μαντρί των καλών εποχών, και όχι να προωθήσουν τα ταξικά μεν, αλλά “ανεδαφικά, ονειροπόλα και ουτοπικά” αιτήματα για το σύνολο του επαγγέλματος που προωθούσε η Σ.Β.Ε.Ο.Δ, αιτήματα που εμείς πιστεύουμε πως δίνουν πνοή στους αγώνες του συνόλου της εργατικής τάξης. Προσκολλημένοι στη λογική του καλοταϊσμένου ψηφοθήρα, στη λογική της καρέκλας, στη λογική της αναρρίχησης. Προσκολλημένοι στις λογικές του κοινωνικού εταίρου και της εργασιακής ειρήνης με τους εργοδότες χωρίς καμιά διάθεση ανάδειξης και επίλυσης των προβλημάτων δεν κινήθηκαν ποτέ με στόχο τη διεύρυνση των επιχειρησιακών σωματείων και άφησαν τα υποκαταστήματα (φραντσαίτζ) αλλά και τον κλάδο για τον οποίο δήθεν κόπτονταν, στην τύχη του. Στόχος τους η επικράτηση των παρατάξεών τους, η εκλογή όσο το δυνατόν περισσότερων αντιπροσώπων στο Ε.Κ.Α και τη Γ.Σ.Ε.Ε. Στόχος τους η πρόσδεση των εργαζομένων στις κάλπες των εκλογικών αναμετρήσεων. Κύριο μέλημά τους η ψηφοδελτοποίηση των εργαζομένων χωρίς διαρκείς διαδικασίες, χωρίς διαρκείς συνελεύσεις, χωρίς ανάλυση, χωρίς ταξικό όραμα, χωρίς συμμετοχή.

Επίσης αξίζει να αναφερθούμε και στις επιτροπές εργαζομένων όπως αυτή της Θεσσαλονίκης που κινείται στο χώρο των delivery. Με μια ατζέντα που στοχεύει μονομανώς στην εκλογή αντιπροσώπου στο σωματείο του επισιτισμού, ταυτίζεται με τη λασπώδη γραμμή που για χρόνια κατηγορεί το σωματείο της Σ.Β.Ε.Ο.Δ για διάσπαση του εργατικού κινήματος. Μια γραμμή που κατηγορεί το

Σ.Β.Ε.Ο.Δ πως το αίτημα για ενιαία ειδικότητα στερεί τους εργαζόμενους στο delivery από τα σωματεία του επισιτισμού. Μια γραμμή που αν ήθελε να μιλήσει τη γλώσσα της αλήθειας, αν ήθελε να είναι ειλικρινής θα μας έλεγε ξεκάθαρα πως τους στερούμε ψηφοφόρους από τις εκλογικές διαδικασίες και τις ψευδαισθήσεις μεγαλείου πως το κόμμα και οι γκρουπες τους θα “υπηρετήσουν” το λαό” στην ευρωβουλή και το κοινοβούλιο.

Οπότε ναι, εμείς η Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικόκλου, κόντρα στο γραφειοκρατικό συνδικαλισμό της ανάθεσης και της ψηφοθηρίας, προωθούμε την ανάπτυξη του συνδικαλισμού βάσης, την ανάδειξη της άμεσης δημοκρατίας και της οριζοντιότητας. Για τη συμμετοχή όλων των μελών μας σε μια διαρκή συνέλευση, για τη λογική του «κάθε μέλος και στέλεχος». Για την εξουσιοδότηση όλων των μελών μας να εκπροσωπούν το σωματείο σε θεσμικό επίπεδο (επιθεωρήσεις εργασίας, υπουργείο). Για τις ανοιχτές συνελεύσεις, για την ανοιχτή συντακτική επιτροπή της εφημερίδας όπου μπορούν να γράφουν και να συμμετέχουν όλοι. Για τη διαρκή παρουσία μας στο δρόμο. Για την ενότητα όλων των συναδέλφων και των συναδελφισσών στο επάγγελμα μακριά από μικροπολιτικές παραταξικές σκοπιμότητες, καρέκλες και αξιώματα. Εμείς, μέσα από το συνδικαλισμό βάσης, μέσα από τις οριζόντιες και αμεσοδημοκρατικές μας διαδικασίες γιορτάζουμε κάθε μέρα. Δεν χρειάζεται να οικιοποιηθούμε τους αγώνες άλλων για να πανηγυρίσουμε πόσο μάλλον για να υπάρξουμε. Για εμάς ο συνδικαλισμός βάσης είναι τρόπος ζωής, είναι άμεσα συνδεδεμένος με την καθημερινότητά μας. Για μας ο συνδικαλισμός βάσης δεν είναι ούτε η νίκη ούτε η ήττα, είναι ο αγώνας.

Κλείνοντας, να επαναλάβουμε πως η νίκη έχει πολλούς πατεράδες και πολλές μανάδες. Και πραγματικά δεν μας ενδιέφεραν ποτέ όσοι προσπαθούν να κάνουν κηδεία με ξένα κόλυβα. Όμως έρχονται κάποιες στιγμές που επιβάλλεται να πεις τα πράγματα με το όνομά τους. Να ξεκαθαρίσεις τη θέση σου και να τραβήξεις μπροστά.

Οπότε μετά από αυτή τη μικρή αλλά απαραίτητη εισαγωγή ας προχωρήσουμε στο σχολιασμό του νόμου που συγκεντρώνει και το κύριο ενδιαφέρον. Στην εφημερίδα που κρατάς αλλά και στο site του σωματείου δημοσιεύεται ο νόμος ως πλήρες κείμενο όμως επειδή πολλοί από μας δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε τη γλώσσα που χρησιμοποιούν οι νομοθέτες θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε το νόμο με όσο πιο απλό τρόπο γίνεται. Και εφόσον χρειαστούν επιπλέον επεξηγήσεις θα συνεχίσουμε να επανερχόμαστε στα επόμενα φύλλα της εφημερίδας.

Τι ισχύει άμεσα, δηλαδή από τα μέσα Μαΐου του 2019 που ψηφίστηκε ο νόμος 4611;

Ισχύει άμεσα η υποχρέωση του εργοδότη να καταβάλλει πρόσθετη μηνιαία αποζημίωση χρήσης και συντήρησης του οχήματος που ισούται τουλάχιστον με το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του νόμιμου κατώτατου μηνιαίου μισθού.

Ο νόμος 4611, άρθρο 56, στην παράγραφο 7 μεταξύ άλλων αναφέρει: Στην περίπτωση που οι εργοδότες δεν παρέχουν εταιρικό δίκυκλο και οι εργαζόμενοι χρησιμοποιούν μοτοποδήλατο ή μοτοσυκλέτα δικής τους ιδιοκτησίας, νομής ή κατοχής, ο εργοδότης καταβάλλει πρόσθετη μηνιαία αποζημίωση χρήσης και συντήρησης του οχήματος που ισούται τουλάχιστον με το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του νόμιμου κατώτατου μηνιαίου μισθού ή της αντίστοιχης προκύπτουσας αναλογίας σε περίπτωση μερικής απασχόλησης. Η αποζημίωση δεν υπόκειται σε κρατήσεις ασφαλιστικών εισφορών. Η αποζημίωση καταβάλλεται από τους εργοδότες μέσω λογαριασμού πληρωμών, αποδίδεται από τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στους λογαριασμούς των εργαζομένων και αποτυπώνεται διακριτά στα χορηγούμενα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών.

Επισήμανση: Το 15% του νόμιμου κατώτατου μηνιαίου μισθού που σήμερα αντιστοιχεί σε 650 ευρώ μικτά, είναι 97,50 ευρώ το μήνα για συμβάσεις πλήρους απασχόλησης (40ωρο). Για τετράωρες συμβάσεις διαιρούμε το 97,50 διά δύο και ούτω καθ'εξής.

Τι σημαίνει τουλάχιστον με το δεκαπέντε τοις εκατό (15%);

Τουλάχιστον σημαίνει πως αν με βάση το καθημερινό εξοδολόγιο, που κρατάς για έξοδα χρήσης και συντήρησης, υπολογίσεις πως στο τέλος του μήνα τα έξοδά σου υπερβαίνουν τα 97,50 ευρώ το μήνα για πενήνήμερο οχτάωρο, μπορείς να ζητήσεις τη διαφορά που προκύπτει. Όμως για να ευσταθεί η όποια απαίτηση καλό θα είναι να έχεις γνωστοποιήσει τα έξοδα που έχεις κάνει και φυσικά να έχεις και την απόδειξη ή το τιμολόγιο πληρωμής που θα πρέπει να καταθέσεις στο λογιστήριο. Επίσης **τουλάχιστον σημαίνει**, πως προϋπάρχουσες συμφωνίες που υπερβαίνουν τα 97,50ευρώ/μήνα **ΔΕΝ ΚΑΤΑΠΕΦΤΟΥΝ**.

Όταν ο εργοδότης παρέχει εταιρικό δίκυκλο δεν καταβάλλει το 15%.

Ισχύει άμεσα και ο νόμος στην παράγραφο 1 και 2 μεταξύ άλλων αναφέρει: Όταν, κατά την εκτέλεση της εργασίας τους, οι εργαζόμενοι χρησιμοποιούν μοτοποδήλατο ή μοτοσυκλέτα, ιδιοκτησίας, νομής ή κατοχής του εργοδότη, για τη μεταφορά ή διανομή προϊόντων και αντικειμένων, ο εργοδότης λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε τα οχήματα να είναι κατάλληλα προσαρμοσμένα και συντηρημένα προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια και η υγεία τους. Ο εργοδότης εφοδιάζει με τον κατάλληλο εξοπλισμό προστασίας τους εργαζόμενους που χρησιμοποιούν μοτοποδήλατο ή μοτοσυκλέτα, ιδιοκτησίας, νομής ή κατοχής δικής του κατά την εκτέλεση της εργασίας τους για τη μεταφορά ή διανομή προϊόντων και αντικειμένων.

Επισήμανση: Η μη καταβολή των εξόδων κίνησης δηλαδή της βενζίνης από τον εργοδότη αποτελεί έμμεση μείωση του μισθού μας.

Η πρόσθετη μηνιαία αποζημίωση χρήσης και συντήρησης του οχήματος **δεν αφορά τα έξοδα κίνησης** δηλαδή την βενζίνη που καθημερινά καταναλώνουμε για την διεκπεραίωση των μεταφορών, διανομών ή όποιων άλλων δρομολογίων. Τα έξοδα των καυσίμων θεωρούνται επαγγελματικά έξοδα και επιβαρύνουν αποκλειστικά τον εργοδότη. Οπότε σε οποιαδήποτε περίπτωση ο εργοδότης εξαναγκάζει τον εργαζόμενο/η να καλύπτει τα έξοδα κίνησης μέσα από τον βασικό του μισθό παραβιάζονται οι αναγκαστικού δικαίου διατάξεις περί βασικού μισθού. Είναι γνωστό πως πολλοί εργοδότες απειλούν τους εργαζόμενους με απόλυση και αρνούνται να καταβάλλουν τα έξοδα κίνησης (βενζίνη) όμως αυτό αποτελεί έμμεση μείωση μισθού και παραβιάζει βασικά συνταγματικά μας δικαιώματα. **Σε κάθε περίπτωση οποιοσδήποτε εργαζόμενος/η εξαναγκάζεται να καταβάλει τα έξοδα κίνησης από το μισθό του μπορεί να απευθυνθεί στο σωματείο προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες κατευθύνσεις ώστε να συγκροτήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την καταγγελία του στην επιθεώρηση εργασίας.**

Ως σωματείο προτείνουμε σε όλους τους συναδέλφους να κρατούν καθημερινό ημερολόγιο/εξοδολόγιο όπου θα καταγράφουν όλα τα έξοδα ανά ημέρα. Αυτό σημαίνει πως καταγράφουμε καθημερινά τα ποσά και κρατάμε αποδείξεις για βενζίνη, συνεργείο, αγορά ανταλλακτικών, εξοπλισμό προστασίας, κάρτα κινητού που χρησιμοποιούμε για τους πελάτες και όποιο άλλο έξοδο προκύπτει από την εργασία μας με δίκυκλο. Με αυτό τον τρόπο έχουμε πλήρη εικόνα των **πραγματικών μας εσόδων** αρκεί στο τέλος του μήνα να αφαιρέσουμε τα έξοδα από έσοδα. Πολλοί και πολλές από μας ίσως και να εκπλαγούν από την πραγματική εικόνα σε σχέση με αυτή που έχουν ή θέλουν να πιστεύουν για την εργασιακή τους πραγματικότητα.

Μέσα ατομικής προστασίας

Ισχύει άμεσα. Σύμφωνα με το νέο νόμο ως κατάλληλος εξοπλισμός προστασίας ορίζεται το προστατευτικό κράνος, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 12 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (ν. 2696/1999), πανωφόρι κατάλληλο για την προστασία του αναβάτη του μοτοποδηλάτου ή της μοτοσυκλέτας, αδιάβροχη προστασία, γάντια και ανακλαστικό γιλέκο. Τα προβλεπόμενα στο παρόν μέτρα για την ασφάλεια και την υγεία σε καμία περίπτωση **δεν**

συνεπάγονται την οικονομική επιβάρυνση των εργαζομένων αλλά επιβαρύνουν εξ ολοκλήρου τον εργοδότη.

Επισήμανση: Επειδή οι εργοδότες, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, δεν πρόκειται να παρέχουν Μέσα Ατομικής Προστασίας εμείς θα πρέπει να λειτουργήσουμε λογικά και συγκροτημένα προκειμένου να επιβάλλουμε και αυτή την παράμετρο του νόμου. Αυτό σημαίνει πως όταν αγοράζουμε α) κράνος, β) πανωφόρι κατάλληλο για την προστασία του αναβάτη του μοτοποδηλάτου ή της μοτοσυκλέτας (μπουφάν μηχανής στη γλώσσα μας), γ) αδιάβροχο δ) γάντια ή ε) ανακλαστικό γιλέκο, καλό θα είναι να ενημερώνουμε τον εργοδότη και το λογιστήριο και στη συνέχεια να καταθέτουμε είτε το απαραίτητο τιμολόγιο που θα έχει εκδοθεί στο όνομα της εταιρείας που εργαζόμαστε προκειμένου να πληρωθούμε. Ως σωματείο θεωρούμε πως οι εργαζόμενοι θα πρέπει να ζητούν από τον εργοδότη/εταιρεία τα Μέσα Ατομικής Προστασίας που θεωρούν απαραίτητα για την υγεία και την ασφάλειά τους είτε αναφέρονται στον νόμο είτε όχι. Ο νόμος δίνει μια σαφή κατεύθυνση. Το εύρος της εφαρμογής του, η διευρυσή του και η αποσαφήνισή του σε επίπεδο εργασιακής καθημερινότητας είναι δουλειά του σωματείου και του κάθε εργαζόμενου ξεχωριστά σε όποια παράμετρο του επαγγέλματος κι αν εργάζεται.

Πέρα από το σωματείο και τους αγώνες των εργαζομένων σε ποιον θα προσφεύγουμε για την εφαρμογή του νόμου;

Ισχύει άμεσα. Αρμόδια όργανα για την εφαρμογή του νόμου είναι οι Επιθεωρητές Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία και οι Ειδικοί Επιθεωρητές Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία του ΣΕΠΕ. Στους εργοδότες που παραβαίνουν τις διατάξεις του νόμου επιβάλλονται οι κυρώσεις των άρθρων 24 και 28 του ν. 3996/2011 (Α' 170).

Επί της ουσίας ισχύει το σύνολο των παραγράφων του άρθρου 56 του νόμου 4611 εκτός της παραγράφου 4.

Για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 4 θα χρειαστεί κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Προστασίας του Πολίτη και Υποδομών και Μεταφορών που θα καθορίσουν τα πιστοποιητικά και τα προβλεπόμενα λοιπά έγγραφα που οφείλει να διαθέτει ο εργοδότης, σχετικά με την ορθή συντήρηση των οχημάτων, το είδος και τις προδιαγραφές του εξοπλισμού προστασίας, τις προδιαγραφές και τα τεχνικά χαρακτηριστικά του προσαρτώμενου αποθηκευτικού χώρου στα οχήματα, το φορέα πιστοποίησης της ευστάθειας του οχήματος, τη πρότυπη γραπτή εκτίμηση του επαγγελματικού κινδύνου και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του νόμου.

Κλείνοντας αυτό τον πρώτο σχολιασμό των κύριων παραμέτρων του νόμου θα θέλαμε για πολλοστή φορά να επαναλάβουμε τα εξής. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η εφαρμογή του νόμου εξαρτάται από εμάς τους ίδιους. Κι αυτό θα γίνει όταν κάθε μέρα που περνά άλλος ένας και άλλη μια απο εμάς οργανώνεται στο σωματείο. Όταν μαθαίνει για τα δικαιώματά του και διεκδικεί. Όταν σταματά να δουλεύει υποδηλωμένη και ανασφάλιστος.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι προχωράμε από τον αγώνα δρόμου στο δρόμο του αγώνα. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε πως για να μας κάτσουν στο σβέρκο, πρέπει πρώτα εμείς να σκύψουμε το κεφάλι. Οπότε οπλίσου με υπομονή και έλα από το σωματείο για να δούμε συλλογικά με ποιο τρόπο θα απαλλαγείς από το βραχνά που σου έχει επιβληθεί. Ξέρουμε πως για τον καθένα το προσωπικό του κάτεργο φαντάζει μοναδικό όμως από την άλλη, όλοι στο ίδιο κάτεργο δε δουλεύουμε;

Αντίσταση. Αυτοοργάνωση. Αλληλεγγύη.

Οργανώσου στο σωματείο.

Οργανώσου στη **Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου.**

